

תנחום אמר, כבר בתחילת דרכה של דגניה: "בתמונת הפלאים הזאת, צריך במרכז לעמוד האדם, האדם היוצר, האדם האוהב, האדם בעל הסבר והסובלני, המוקיר והמרוצה, האדם שהוא לב היצירה".

לא כל יום מסיים אדם עבודה או תפקיד אחרי עשורים של עשייה.

עלינו, כחברה וכמשפחה, נותר להוקיר ולהודות, ולהזכיר לעצמנו שהתמדה, מקצועיות, איכפתיות ואהבת דגניה, כפי שבאה לידי ביטוי בעבודתם של ישראל וישראל ועמליה, הם היסודות להמשך הצלחתה של דגניה.

ישראל ילניק נכנס לענף הטלפוניה ביחד עם הצוות שחפר את דגניה לאורכה ורחבה ו"שתל" את קו הטלפונים לבתי החברים במהלך 1980.

מאז, ישראל חילק מספרים וחיבר אותם, טיפל בכל בעיה שצצה, טיפל וטיפעל את המרכזיה, והיה הכתובת לכל ענין וצורך בנושא הטלפונים הקווים בדגניה, במשך 35 שנים!

ישראל ביטנר נכנס לעולם הגזברות והכספים בשנת 1970.

לאורך השנים, היה ישראל גזבר במשך 4 קדנציות, היה מנהל "משקי עמק הירדן", היה מנהל הכספים של המשביר המרכזי, היה גזבר טולגל, מזכיר דגניה, חבר בוועדות כספים וועדות כלכליות. וזאת בלי להזכיר ועדות חברתיות כדוגמת שינוי וקליטה.

עמליה אילן נכנסה לנהל את בית גורדון לפני כעשרים שנה.

בסוף שנות ה-90 היא סיימה את לימודי המוזיאולוגיה.

לאורך השנים החזירה עמליה את בית גורדון לתודעה הדגנייתית, יזמה תערוכות מתחלפות שונות, שידרגה את תצוגות הבית וקידמה ימי עיון וסמינרים.

היום, בקצב החיים המודרני והטירוף הכללי שסובב אותנו, התמדה הינו ערך שלא יסולא בפז.

החלטנו, בהתחשב בשינויים הטכנולוגיים שעוטפים אותנו מכל עבר, וברוח המודרניזציה, לא לתת כשי של תודה והוקרה ספר... אלא... מכשיר אלקטרוני. צנוע, שדרכו אפשר להתחבר למידע... עשייה.. ותקשורת.

ישראל וישראל ועמליה,

אני שמח על ההזדמנות לברך אתכם על עשייתכם רבת השנים בדגניה ולדגניה שלנו.

תודה רבה לכם

חג שמח.